

Un an de îndurare

Suntem la un nou început de an. Am tras linie și am făcut bilanțul anului care s-a încheiat - și, pentru mulți dintre noi, rezultatele nu au fost foarte îmbucurătoare. Ne-am propus, probabil, să ne luăm „revanșa” în anul acesta, atât în domeniul spiritual, cât și în cel material sau relațional, de aceea vă îndemn să privim împreună spre un pasaj din Biblie.

În Evanghelia după Luca 4:16-19 este relatat episodul întoarcerii Domnului Isus în Nazaret, unde fusese crescut, ocazie când, după obiceiul Său, fiind o zi de Sabat, S-a dus la sinagogă. S-a sculat să citească, și I s-a dat cartea proorocului Isaia. Când a deschis-o, a dat peste locul unde este scris: „*Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia, M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii, să dau drumul celor apăsați, și să vestesc anul de îndurare al Domnului.*”

Și cât de adevărată este această afirmație pentru fiecare dintre noi! Dacă suntem în viață în Anul Domnului 2014, înseamnă că Dumnezeu ne-a mai acordat încă un an de îndurare, de har nemeritat!

În primul rând, **un an de îndurare pentru noi înșine**. Nu știu câți dintre noi am fost sau suntem mulțumiți de felul în care am crescut spiritual în 2013 și de nivelul la care suntem în relația cu Dumnezeu. Să profităm de timpul pe care ni l-a mai acordat Domnul și să ne apropiem mai mult de El și de așteptările pe care le are de la fiecare dintre noi. Să aprofundăm Cuvântul Lui, alăturându-ne celor care, și în acest an, și-au propus să citească toată Biblia, și să căutăm să ascultăm îndemnul apostolului Pavel: „*Să nu vă potriviviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită*” (Romani 12.2).

În al doilea rând, **un an de îndurare pentru cei din familiile noastre sau dintre cunoscuții noștri**, care nu s-au împăcat încă cu Dumnezeu prin Domnul Isus Hristos. Am făcut oare tot ce depindea de noi pentru a fi cu adevărat „martori ai lui Hristos” înaintea lor, niște epistole

vii care să le îndrepte privirile spre Mântuitorul? Sau poate, dimpotrivă, purtarea noastră nu a făcut decât să-i îndepărteze și mai mult de salvare, de viața veșnică în prezența lui Isus?

În al treilea rând, **un an de îndurare pentru credincioșii penticostali din România**, care vor avea ocazia de a alege dintre ei pe cei chemați să conducă poporul lui Dumnezeu, de la nivelul filiilor și bisericilor locale până la Conducerea Centrală a Cultului Creștin Penticostal. Să ne rugăm ca Domnul să lase călăuzirea Sa divină prin Duhul Sfânt, astfel ca Biserica Domnului să propășească și să fie pregătită să-L întâmpine pe Domnul Isus pe norii cerului, în văzduh!

În al patrulea rând, **un an de îndurare pentru România** - țara în care ne-a așezat Dumnezeu. Multe și felurite sunt problemele cu care se confruntă poporul român, dar soluția pentru rezolvarea lor nu este nici la Parlament, nici la președintele țării sau la altă instituție a statului sau internațională. Singura alternativă este întoarcerea la Dumnezeu, pocăința, și noi, credincioșii, trebuie să fim exemplu în acest sens: „*...dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga și va căuta fața Mea, și se va abate de la căile lui rele îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara*” (2 Cron. 7.14).

Dumnezeu ne-a pus înaintea un an de îndurare... Depinde numai de noi dacă vom profita de el, apropiindu-ne de „*El, Piatra vie lepădată de oameni, dar aleasă și scumpă înaintea lui Dumnezeu...*” (1 Petru 2:4) și pregătindu-ne noi, familiile noastre și toată Biserica Domnului de revenirea lui Isus!

DANIEL PURDEL,
Redactor - șef

„Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați și să vestesc anul de îndurare al Domnului.”
(Luca 4.18-19)

